Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 6ης Οκτωβρίου 2022 *

«Προδικαστική παραπομπή – Κοινή πολιτική μεταφορών – Οδηγία 2006/126/ΕΚ – Άρθρο 11, παράγραφοι 2 και 4 – Αναστολή του δικαιώματος οδήγησης μηχανοκίνητου οχήματος – Άδεια οδήγησης που χορηγείται από το κράτος μέλος της συνήθους διαμονής κατόπιν ανταλλαγής της με άδεια οδήγησης που έχει εκδοθεί από άλλο κράτος μέλος – Άρνηση του πρώτου κράτους μέλους να εκτελέσει απόφαση περί αναστολής του δικαιώματος οδήγησης εκδοθείσα από το δεύτερο κράτος μέλος – Υποχρέωση του δεύτερου κράτους μέλους να μην αναγνωρίζει, στο έδαφός του, την ισχύ της άδειας οδήγησης που βρίσκεται υπό αναστολή»

Στην υπόθεση C-266/21,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Sofiyski gradski sad (πλημμελειοδικείο Σόφιας, Βουλγαρία) με απόφαση της 26ης Απριλίου 2021, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο την ίδια ημέρα, στο πλαίσιο της ποινικής δίκης κατά του

HV,

παρισταμένου του:

Sofiyska gradska prokuratura,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους K. Jürimäe, πρόεδρο τμήματος, N. Jääskinen, M. Safjan, N. Piçarra (εισηγητή) και M. Gavalec, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: J. Richard de la Tour

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

– η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον J. Möller, την A. Hoesch και τον D. Klebs,

– η Ισπανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την M. J. Ruiz Sánchez,

– η Ουγγρική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον M. Z. Fehér και την R. Kissné Berta,

* Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική.

– η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από την S. Grünheid, τους P. Messina και I. Zaloguin,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 2, σημείο 4, και του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο δ′, της απόφασης-πλαισίου 2008/947/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης δικαστικών αποφάσεων και αποφάσεων αναστολής εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους με σκοπό την εποπτεία των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων (ΕΕ 2008, L 337, σ. 102, και διορθωτικό ΕΕ 2020, L 203, σ. 96), καθώς και του άρθρου 11, παράγραφοι 2 και 4, της οδηγίας 2006/126/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, για την άδεια οδήγησης (ΕΕ 2006, L 403, σ. 18).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαδικασίας με αντικείμενο την εκτέλεση στην Ισπανία απόφασης περί αναστολής του δικαιώματος οδήγησης η οποία εκδόθηκε στη Βουλγαρία και αφορά πρόσωπο το οποίο κατοικεί στην Ισπανία και είναι κάτοχος άδειας οδήγησης χορηγηθείσας από το τελευταίο αυτό κράτος μέλος κατόπιν ανταλλαγής της με άδεια οδήγησης που είχε χορηγηθεί από το πρώτο κράτος μέλος.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

Η απόφαση-πλαίσιο 2008/947

3 Το άρθρο 1 της απόφασης-πλαισίου 2008/947, το οποίο φέρει τον τίτλο «Στόχοι και πεδίο εφαρμογής», ορίζει, στην παράγραφο 2, τα εξής:

«Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο ισχύει μόνο όσον αφορά:

α) την αναγνώριση των δικαστικών αποφάσεων και, κατά περίπτωση, των αποφάσεων αναστολής εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους·

β) τη μεταβίβαση αρμοδιότητας για την εποπτεία μέτρων αναστολής και εναλλακτικών κυρώσεων·

[…]

όπως περιγράφονται και προβλέπονται στην παρούσα απόφαση-πλαίσιο.»

4 Το άρθρο 2 της απόφασης-πλαισίου, το οποίο τιτλοφορείται «Ορισμοί», έχει ως εξής:

«Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης-πλαισίου, νοούνται ως:

[…]

4) “εναλλακτική κύρωση”: κύρωση, εκτός από ποινή στέρησης της ελευθερίας, μέτρο ασφαλείας στερητικό της ελευθερίας ή χρηματική ποινή, η οποία επιβάλλει υποχρέωση ή όρο·

[…]».

5 Το άρθρο 4 της εν λόγω απόφασης-πλαισίου, το οποίο αφορά τα «[ε]ίδη μέτρων αναστολής και εναλλακτικών κυρώσεων», προβλέπει, στην παράγραφο 1, τα εξής:

«Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο εφαρμόζεται στα ακόλουθα μέτρα αναστολής ή εναλλακτικές κυρώσεις:

[…]

δ) μέτρα που αφορούν τη διαγωγή, την κατοικία, την εκπαίδευση και κατάρτιση, την ψυχαγωγία ή περιλαμβάνουν περιορισμούς ή λεπτομέρειες όσον αφορά την άσκηση επαγγελματικής δραστηριότητας·

[…]».

6 Το άρθρο 6 της ίδιας απόφασης-πλαισίου, το οποίο φέρει τον τίτλο «Διαδικασία διαβίβασης της δικαστικής απόφασης και, κατά περίπτωση, της απόφασης αναστολής εκτέλεσης της ποινής, μαζί με τη βεβαίωση», ορίζει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Όταν σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 1 ή 2 η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης διαβιβάζει δικαστική απόφαση και, κατά περίπτωση, την απόφαση αναστολής της εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους σε άλλο κράτος μέλος, μεριμνά ώστε να συνοδεύονται από βεβαίωση, το τυποποιημένο έντυπο της οποίας περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι.»

Η οδηγία 2006/126

7 Η αιτιολογική σκέψη 15 της οδηγίας 2006/126 έχει ως εξής:

«Για λόγους ασφαλείας της οδικής κυκλοφορίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να εφαρμόζουν τις εθνικές τους διατάξεις όσον αφορά την ανάκληση, αναστολή, ανανέωση και ακύρωση της άδειας οδήγησης, σε κάθε κάτοχο αδείας οδήγησης που αποκτά κανονική διαμονή στο έδαφός τους.»

8 Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/126, «[τ]α κράτη μέλη αναγνωρίζουν αμοιβαία τις άδειες οδήγησης που εκδίδουν».

9 Το άρθρο 11 της εν λόγω οδηγίας, το οποίο φέρει τον τίτλο «Διάφορες διατάξεις σχετικά με την ανταλλαγή, την αφαίρεση, την αντικατάσταση και την αναγνώριση αδειών οδήγησης», ορίζει, στις παραγράφους 1, 2 και 4, τα εξής:

«1. Σε περίπτωση που ο κάτοχος άδειας οδηγήσεως, της οποίας η ισχύς δεν έχει λήξει και η οποία έχει εκδοθεί από ένα κράτος μέλος, έχει πλέον την κανονική του διαμονή σε άλλο κράτος μέλος, μπορεί να ζητήσει την ανταλλαγή της άδειάς του με νέα ισοδύναμη. […]

2. Με την επιφύλαξη της αρχής της εδαφικότητας όσον αφορά την ισχύ των ποινικών και αστυνομικών διατάξεών του, το κράτος μέλος κανονικής διαμονής μπορεί να εφαρμόσει στον κάτοχο άδειας οδήγησης η οποία έχει εκδοθεί από άλλο κράτος μέλος, τις εθνικές του διατάξεις όσον αφορά τον περιορισμό, την αναστολή, την αφαίρεση ή την ακύρωση του δικαιώματος οδήγησης και, ενδεχομένως, να προβεί, για τους σκοπούς αυτούς, σε ανταλλαγή της άδειας αυτής.

[…]

4. [Ένα κράτος μέλος αρνείται να χορηγήσει άδεια οδήγησης σε υποψήφιο του οποίου η άδεια οδήγησης υπόκειται σε περιορισμούς, έχει ανασταλεί ή αφαιρεθεί σε άλλο κράτος μέλος.

Ένα κράτος μέλος αρνείται να αναγνωρίσει την ισχύ οιασδήποτε άδειας οδηγήσεως χορηγηθείσας από άλλο κράτος μέλος σε πρόσωπο του οποίου η άδεια οδηγήσεως υπόκειται σε περιορισμούς, έχει ανασταλεί ή αφαιρεθεί εντός του πρώτου αυτού κράτους μέλους.]

Ένα κράτος μέλος μπορεί επίσης να αρνηθεί να χορηγήσει άδεια οδήγησης σε υποψήφιο, η άδεια του οποίου έχει ακυρωθεί σε άλλο κράτος μέλος.»

10 Το άρθρο 12 της ίδιας οδηγίας, το οποίο φέρει τον τίτλο «Συνήθης διαμονή», προβλέπει στο πρώτο εδάφιό του τα εξής:

«Για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, ως “συνήθης διαμονή” νοείται ο τόπος στον οποίο ένα πρόσωπο διαμένει συνήθως, δηλαδή επί 185 τουλάχιστον ημέρες ανά ημερολογιακό έτος, λόγω προσωπικών ή επαγγελματικών δεσμών, ή, όταν πρόκειται για άτομο χωρίς επαγγελματικούς δεσμούς, λόγω προσωπικών δεσμών, που συνεπάγονται στενή σχέση του με τον τόπο όπου κατοικεί.»

11 Σύμφωνα με το άρθρο 15, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2006/126, το οποίο φέρει τον τίτλο «Αμοιβαία συνδρομή»:

«Τα κράτη μέλη αλληλοβοηθούνται στην εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και ανταλλάσσουν πληροφορίες για τις άδειες που χορηγούν, ανταλλάσσουν, αντικαθιστούν, ανανεώνουν ή αφαιρούν.»

Το βουλγαρικό δίκαιο

12 Κατά το άρθρο 78a του Nakazatelen kodeks (ποινικού κώδικα, στο εξής: NK):

«(1) Το [αρμόδιο] δικαστήριο απαλλάσσει το ενήλικο πρόσωπο από την ποινική ευθύνη του και του επιβάλλει πρόστιμο ύψους μεταξύ 1 000 και 5 000 [βουλγαρικών λέβα (BGN) (περίπου 500 έως 2 500 ευρώ)], εφόσον συντρέχουν σωρευτικώς οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

a) το αδίκημα τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή ανώτατης διάρκειας τριών ετών ή με οποιαδήποτε άλλη ελαφρύτερη ποινή, όταν διαπράττεται εκ προθέσεως, ή με στερητική της ελευθερίας ποινή ανώτατης διάρκειας πέντε ετών ή με οποιαδήποτε άλλη ελαφρύτερη ποινή, όταν διαπράττεται εξ αμελείας·

b) ο δράστης δεν έχει καταδικαστεί για έγκλημα του κοινού ποινικού δικαίου και δεν έχει απαλλαγεί από την ποινική του ευθύνη βάσει του παρόντος κεφαλαίου·

c) η υλική ζημία που προέκυψε από το αδίκημα αποκαταστάθηκε.

[…]

(4) Το δικαστήριο που επιβάλλει το πρόστιμο της παραγράφου 1 μπορεί επίσης να επιβάλει διοικητική ποινή αναστολής του δικαιώματος ασκήσεως επαγγέλματος ή δραστηριότητας για μέγιστη διάρκεια τριών ετών αν προβλέπεται αναστολή του δικαιώματος αυτού για την οικεία αξιόποινη πράξη.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

13 Με απόφαση της 26ης Ιουνίου 2018, η οποία απέκτησε ισχύ δεδικασμένου στις 20 Νοεμβρίου 2019, το Sofiyski gradski sad (πλημμελειοδικείο Σόφιας, Βουλγαρία), το οποίο είναι το αιτούν δικαστήριο στην υπό κρίση υπόθεση, έκρινε ότι ο HV ήταν ένοχος για οδήγηση μηχανοκίνητου οχήματος στο βουλγαρικό έδαφος κατά παράβαση των κανόνων οδικής κυκλοφορίας και για πρόκληση, εξ αμελείας, σωματικών βλαβών μετρίας βαρύτητας σε περισσότερα του ενός πρόσωπα. Βάσει του άρθρου 78a, παράγραφος 1, του NK, το ίδιο δικαστήριο απάλλαξε τον HV από την ποινική ευθύνη του για το αδίκημα αυτό και του επέβαλε διοικητικό πρόστιμο ύψους 1 000 BGN (περίπου 500 ευρώ). Επιπλέον, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 78a, παράγραφος 4, του NK, το ίδιο δικαστήριο αποφάσισε να επιβάλει την αναστολή του δικαιώματος του HV να οδηγεί μηχανοκίνητο όχημα για χρονικό διάστημα έξι μηνών από την ημέρα κατά την οποία η απόφαση αυτή θα αποκτούσε ισχύ δεδικασμένου.

14 Ο εισαγγελέας του αιτούντος δικαστηρίου ενημέρωσε το εν λόγω δικαστήριο ότι η αναστολή δεν θα μπορούσε να τεθεί σε εφαρμογή στη βουλγαρική επικράτεια, δεδομένου ότι ο HV είναι μόνιμος κάτοικος Ισπανίας και η εκδοθείσα από τις βουλγαρικές αρχές άδεια οδήγησής του έχει ανταλλαγεί με ισοδύναμη άδεια εκδοθείσα από τις ισπανικές αρχές.

15 Στις 27 Οκτωβρίου 2020, το αιτούν δικαστήριο εξέδωσε βεβαίωση δυνάμει της απόφασης-πλαισίου 2008/947, η οποία διαβιβάστηκε στο Juzgado Central de lo Penal (κεντρικό ποινικό δικαστήριο, Ισπανία). Στο τμήμα j), σημείο 4, της εν λόγω βεβαίωσης, το οποίο επιγράφεται «Είδος των μέτρων αναστολής ή των εναλλακτικών κυρώσεων», είχε επιλεγεί το τετραγωνίδιο «εντολές που αφορούν τη διαγωγή, την κατοικία, την εκπαίδευση και κατάρτιση

και την ψυχαγωγία, ή που περιέχουν περιορισμούς ή τροποποίηση των όρων άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας». Στο σημείο 5 του ίδιου τμήματος, διευκρινιζόταν ότι η εναλλακτική κύρωση συνίστατο σε αναστολή του δικαιώματος οδήγησης μηχανοκίνητου οχήματος για περίοδο έξι μηνών.

16 Με απόφαση της 17ης Φεβρουαρίου 2021, το Juzgado Central de lo Penal (κεντρικό ποινικό δικαστήριο) αρνήθηκε να αναγνωρίσει τη διαβιβασθείσα απόφαση και να εκτελέσει την ποινή που επιβλήθηκε σε βάρος του HV, με την αιτιολογία ότι αυτή δεν περιλαμβανόταν στις ποινές που προβλέπουν ο Ley 23/2014 de reconocimiento mutuo de resoluciones penales en la Unión Europea (νόμος 23/2014 περί αμοιβαίας αναγνωρίσεως των ποινικών αποφάσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση), της 20ής Νοεμβρίου 2014 (BOE αριθ. 282, της 21ης Νοεμβρίου 2014, σ. 1) και οι αποφάσεις-πλαίσια σχετικά με την εκτέλεση των ποινών ή των αποφάσεων αναστολής στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Το δικαστήριο αιτιολόγησε επίσης την άρνησή του βάσει της οδηγίας 2006/126.

17 Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι η άρνηση αυτή καθιστά αδύνατη την αποτελεσματική εκτέλεση της αναστολής του δικαιώματος οδήγησης εις βάρος του HV, όπερ οδηγεί, de facto, στην ατιμωρησία του τελευταίου. Εντούτοις, μια τέτοια απόφαση εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της απόφασης-πλαισίου 2008/947, καθόσον συνιστά «εναλλακτική κύρωση», επιβάλλουσα «μέτρα που αφορούν τη διαγωγή», κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 4, και του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο δ′, της εν λόγω απόφασης-πλαισίου.

18 Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά επίσης ότι η αρχή της εδαφικότητας όσον αφορά την ισχύ των ποινικών και αστυνομικών διατάξεων, στην οποία γίνεται αναφορά στο άρθρο 11, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/126, έρχεται σε σύγκρουση με την αρχή της αμοιβαίας αναγνωρίσεως των ποινικών αποφάσεων, όπως αυτή εξειδικεύεται με την απόφαση-πλαίσιο 2008/947. Κατά το αιτούν δικαστήριο, τίθεται το ζήτημα ποια από τις δύο αυτές πράξεις του δικαίου της Ένωσης έχει εφαρμογή, προκειμένου να καθοριστεί αν πρέπει να διαβιβασθεί στο Juzgado Central de lo Penal (κεντρικό ποινικό δικαστήριο) νέα βεβαίωση δυνάμει της εν λόγω απόφασης-πλαισίου.

19 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Sofiyski gradski sad (πλημμελειοδικείο Σόφιας) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 2, σημείο 4, και του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο δ′, της απόφασης-πλαισίου [2008/947] οι δικαστικές αποφάσεις σε ποινικές διαδικασίες με τις οποίες επιβάλλεται η διοικητική κύρωση της αναστολής του δικαιώματος οδήγησης μηχανοκίνητου οχήματος για ορισμένο χρόνο κατά προσώπου που τέλεσε το αδίκημα της παραβάσεως των διατάξεων περί οδικής κυκλοφορίας και της εξ αμελείας προκλήσεως σωματικών βλαβών μετρίας βαρύτητας;

2) Συνιστούν οι διατάξεις του άρθρου 11, παράγραφος 2 και παράγραφος 4, εδάφια 1 έως 3, της οδηγίας [2006/126] βάση για το κράτος μέλος στο οποίο έχει τη συνήθη διαμονή του ο κάτοχος άδειας οδήγησης εκδοθείσας από το εν λόγω κράτος μέλος, προκειμένου αυτό να αρνηθεί να αναγνωρίσει και να εκτελέσει διοικητική κύρωση που επιβλήθηκε σε άλλο κράτος μέλος, υπό τη μορφή του μέτρου της προσωρινής αναστολής του δικαιώματος οδηγήσεως οχήματος, λόγω τελέσεως του αδικήματος της παραβάσεως των κανόνων οδικής κυκλοφορίας και της εξ αμελείας προκλήσεως σωματικών βλαβών μέτριας βαρύτητας σε

άλλο πρόσωπο, πράξεως τελεσθείσας σε χρόνο κατά τον οποίο ο δράστης κατείχε άδεια οδηγήσεως εκδοθείσα από το κράτος της διαμονής του κατόπιν αντικαταστάσεως της άδειας οδηγήσεως που είχε εκδοθεί αρχικώς από το κράτος της καταδίκης;»

Επί του παραδεκτού

20 Η Γερμανική Κυβέρνηση εκφράζει αμφιβολίες ως προς το παραδεκτό της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως, υποστηρίζοντας ότι ουδεμία διαδικασία εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου και ότι το δικαστήριο αυτό φαίνεται να επιδιώκει την επιβεβαίωση ότι οι ισπανικές αρχές παραβίασαν το δίκαιο της Ένωσης, όπερ δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως.

21 Κατά πάγια νομολογία, εναπόκειται αποκλειστικώς στο εθνικό δικαστήριο, το οποίο έχει επιληφθεί της διαφοράς και φέρει την ευθύνη της εκδοθησόμενης δικαστικής απόφασης, να αξιολογήσει, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες της υπόθεσης, τόσο την αναγκαιότητα της προδικαστικής αποφάσεως για την έκδοση της δικής του απόφασης όσο και το λυσιτελές των ερωτημάτων που υποβάλλει στο Δικαστήριο. Επομένως, συντρέχει τεκμήριο λυσιτέλειας για τα προδικαστικά ερωτήματα που αφορούν το δίκαιο της Ένωσης. Το Δικαστήριο μπορεί να αρνηθεί να αποφανθεί επί προδικαστικού ερωτήματος που έχει υποβληθεί από εθνικό δικαστήριο μόνον όταν είναι πρόδηλο ότι η ζητούμενη ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ουδεμία σχέση έχει με το υποστατό ή με το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης, όταν το πρόβλημα είναι υποθετικής φύσεως ή, ακόμη, όταν το Δικαστήριο δεν διαθέτει τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που είναι αναγκαία προκειμένου να δώσει χρήσιμη απάντηση στα ερωτήματα που του έχουν υποβληθεί [πρβλ. απόφαση της 23ης Νοεμβρίου 2021, IS (Μη σύννομο της διατάξεως περί παραπομπής), C-564/19, EU:C:2021:949, σκέψεις 60 και 61 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

22 Συναφώς, από το ίδιο το γράμμα του άρθρου 267 ΣΛΕΕ προκύπτει ότι η ζητούμενη προδικαστική απόφαση πρέπει να είναι «αναγκαία» για να καταστεί δυνατή η εκ μέρους του αιτούντος δικαστηρίου «έκδοση της δικής του απόφασης» επί της υποθέσεως της οποίας έχει επιληφθεί (πρβλ. απόφαση της 26ης Μαρτίου 2020, Miasto Łowicz και Prokurator Generalny, C-558/18 και C-563/18, EU:C:2020:234, σκέψη 45 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

23 Εν προκειμένω, από την αίτηση προδικαστικής αποφάσεως προκύπτει ότι το αιτούν δικαστήριο, κατόπιν αιτήματος της εισαγγελικής αρχής, καλείται να αποφανθεί επί του τρόπου με τον οποίο πρέπει να εκτελεστεί η απόφαση περί αναστολής του δικαιώματος οδήγησης μηχανοκίνητου οχήματος που εκδόθηκε όσον αφορά τον HV, στο πλαίσιο εκκρεμούς ενώπιόν του διαδικασίας. Στο πλαίσιο αυτό, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 18 της παρούσας απόφασης, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν πρέπει να στηριχθεί στην οδηγία 2006/126 ή στην απόφαση-πλαίσιο 2008/947, προκειμένου να κρίνει αν είναι αναγκαίο να διαβιβαστεί στο Juzgado Central de lo Penal (κεντρικό ποινικό δικαστήριο) νέα βεβαίωση δυνάμει της εν λόγω απόφασης-πλαισίου.

24 Επομένως, προκύπτει ότι η ζητούμενη ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης είναι αναγκαία προκειμένου το αιτούν δικαστήριο να μπορέσει να εκδώσει την απόφασή του.

25 Υπό τις συνθήκες αυτές, η υπό κρίση αίτηση προδικαστικής αποφάσεως είναι παραδεκτή.

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του δεύτερου προδικαστικού ερωτήματος

26 Με το ερώτημα αυτό, το οποίο πρέπει να εξεταστεί πρώτο, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν οι συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 11, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/126 και της παραγράφου 4, δεύτερο εδάφιο, του ίδιου άρθρου της οδηγίας έχουν την έννοια ότι επιτρέπουν στο κράτος μέλος της συνήθους διαμονής του κατόχου άδειας οδήγησης, η οποία έχει χορηγηθεί από το κράτος μέλος αυτό, να μην αναγνωρίσει και να μην εκτελέσει στο έδαφός του απόφαση περί αναστολής του δικαιώματος οδήγησης μηχανοκίνητου οχήματος η οποία εκδόθηκε από άλλο κράτος μέλος όσον αφορά τον εν λόγω κάτοχο άδειας οδήγησης λόγω οδικής παράβασης που διαπράχθηκε στο έδαφος του δεύτερου κράτους μέλους, συμπεριλαμβανομένης της περίπτωσης κατά την οποία η ως άνω άδεια οδήγησης χορηγήθηκε κατόπιν ανταλλαγής της με άδεια οδήγησης που είχε προηγουμένως χορηγηθεί από το κράτος μέλος στο οποίο διαπράχθηκε η οδική παράβαση.

27 Πρώτον, από το άρθρο 11, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/126, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα της αιτιολογικής σκέψης 15 της οδηγίας, προκύπτει ότι, για λόγους οδικής ασφάλειας και με την επιφύλαξη της αρχής της εδαφικότητας όσον αφορά την ισχύ των ποινικών και αστυνομικών διατάξεων, το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η συνήθης διαμονή, κατά την έννοια του άρθρου 12 της οδηγίας, του κατόχου άδειας οδήγησης που έχει εκδοθεί από άλλο κράτος μέλος μπορεί να εφαρμόζει στο πρόσωπο αυτό τις εθνικές του διατάξεις όσον αφορά τον περιορισμό, την αναστολή, την αφαίρεση ή την ακύρωση του δικαιώματος οδήγησης και, ενδεχομένως, να προβεί, για τους σκοπούς αυτούς, σε ανταλλαγή της αδείας αυτής. Συνεπώς, η διάταξη αυτή καλύπτει την περίπτωση κατά την οποία ο κάτοχος της άδειας οδήγησης έχει τον συνήθη τόπο διαμονής του σε κράτος μέλος άλλο από το κράτος μέλος έκδοσης της άδειας αυτής (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 23ης Απριλίου 2015, Aykul, C-260/13, EU:C:2015:257, σκέψη 52).

28 Εν προκειμένω, η άδεια οδήγησης που διαθέτει ο HV εκδόθηκε από το κράτος μέλος της συνήθους διαμονής του κατόπιν ανταλλαγής της με την άδεια οδήγησης που του είχε χορηγήσει το κράτος μέλος στο οποίο εκδόθηκε κατ' αυτού η απόφαση περί αναστολής του δικαιώματός του οδήγησης για οδική παράβαση διαπραχθείσα στο έδαφος του τελευταίου αυτού κράτους η οποία αποτελεί το αντικείμενο της κύριας δίκης. Συνεπώς, η εν λόγω κατάσταση δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 11, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/126. Πράγματι, όποιος έχει αντικαταστήσει την άδεια οδήγησης που απέκτησε σε ένα πρώτο κράτος μέλος με άδεια οδήγησης εκδοθείσα από το κράτος μέλος της συνήθους διαμονής του, δεν πρέπει πλέον να θεωρείται ως «κάτοχο[ς] άδειας οδήγησης η οποία έχει εκδοθεί από άλλο κράτος μέλος», κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.

29 Δεύτερον, όσον αφορά το άρθρο 11, παράγραφος 4, της οδηγίας 2006/126, επισημαίνεται ότι, σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο της εν λόγω παραγράφου, ένα κράτος μέλος αρνείται να αναγνωρίσει την ισχύ οιασδήποτε άδειας οδηγήσεως χορηγηθείσας από άλλο κράτος μέλος σε πρόσωπο του οποίου η άδεια οδηγήσεως υπόκειται σε περιορισμούς, έχει ανασταλεί ή αφαιρεθεί εντός του πρώτου αυτού κράτους μέλους. Από τη φράση «αρνείται να αναγνωρίσει» προκύπτει ότι η διάταξη αυτή δεν προβλέπει ευχέρεια, αλλά υποχρέωση του οικείου κράτους μέλους (πρβλ. αποφάσεις της 26ης Απριλίου 2012, Hofmann, C-419/10, EU:C:2012:240, σκέψη 53, και της 28ης Οκτωβρίου 2020, Kreis Heinsberg, C-112/19, EU:C:2020:864, σκέψη 37).

30 Το άρθρο 11, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/126 αφορά μέτρα που λαμβάνονται κατ' εφαρμογήν των ποινικών και αστυνομικών διατάξεων κράτους μέλους και τα οποία επηρεάζουν την ισχύ, στο έδαφος του κράτους μέλους αυτού, άδειας οδήγησης εκδοθείσας από άλλο κράτος μέλος (απόφαση της 23ης Απριλίου 2015, Aykul, C-260/13, EU:C:2015:257, σκέψη 61). Η προβλεπόμενη από τη διάταξη αυτή υποχρέωση αποσκοπεί, επομένως, στη διασφάλιση της αποτελεσματικής εκτέλεσης απόφασης περί αναστολής του δικαιώματος οδήγησης η οποία εκδόθηκε στο έδαφος του κράτους μέλους που την εξέδωσε, σύμφωνα με την αρχή της εδαφικότητας όσον αφορά την ισχύ των ποινικών και αστυνομικών διατάξεων, στην οποία γίνεται αναφορά στο άρθρο 11, παράγραφος 2, της οδηγίας. Πράγματι, δυνάμει της αρχής αυτής, το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου διαπράχθηκε οδική παράβαση είναι το μόνο αρμόδιο να την τιμωρήσει λαμβάνοντας, εν ανάγκη, απόφαση περί αναστολής του δικαιώματος οδήγησης (βλ., κατ' αναλογίαν, αποφάσεις της 20ής Νοεμβρίου 2008, Weber, C-1/07, EU:C:2008:640, σκέψη 38, και της 23ης Απριλίου 2015, Aykul, C-260/13, EU:C:2015:257, σκέψη 62).

31 Επομένως, το άρθρο 11, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/126, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα της αρχής της εδαφικότητας όσον αφορά την ισχύ των ποινικών και αστυνομικών διατάξεων, δεν συνεπάγεται ότι η εκδοθείσα στο έδαφος κράτους μέλους απόφαση περί αναστολής του δικαιώματος οδήγησης πρέπει να αναγνωρίζεται και να εκτελείται σε άλλα κράτη μέλη, ιδίως στο κράτος μέλος της συνήθους διαμονής, κατά την έννοια του άρθρου 12, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας, του κατόχου της άδειας οδήγησης κατά του οποίου εκδόθηκε μια τέτοια απόφαση. Πράγματι, μόνον το κράτος μέλος που εξέδωσε την απόφαση περί αναστολής του δικαιώματος οδήγησης είναι αρμόδιο να διασφαλίζει, στο έδαφός του, την εκτέλεση μιας τέτοιας απόφασης, ακόμη και στην περίπτωση που ο αποδέκτης της έχει τη συνήθη διαμονή του σε άλλο κράτος μέλος.

32 Επομένως, το γεγονός, το οποίο επισημαίνει το αιτούν δικαστήριο, ότι ο HV ήταν κάτοχος άδειας οδήγησης εκδοθείσας από τις βουλγαρικές αρχές πριν το κράτος μέλος στο οποίο εγκαταστάθηκε του χορηγήσει, δυνάμει ανταλλαγής που πραγματοποιήθηκε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/126, άδεια οδήγησης την οποία διέθετε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της κύριας δίκης, δεν ασκεί επιρροή προκειμένου να καθοριστεί αν η απόφαση περί αναστολής του δικαιώματος οδήγησης που εκδόθηκε όσον αφορά τον HV, λόγω παραβατικής συμπεριφοράς του στο βουλγαρικό έδαφος, μπορεί να εκτελεστεί στην ισπανική επικράτεια.

33 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει πάντως να προστεθεί ότι το άρθρο 15, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2006/126 επιβάλλει στα κράτη μέλη να αλληλοβοηθούνται κατά την εφαρμογή της οδηγίας αυτής και να ανταλλάσσουν πληροφορίες για τις άδειες που έχουν χορηγήσει, ανταλλάξει, αντικαταστήσει, ανανεώσει ή αφαιρέσει.

34 Η διάταξη αυτή μπορεί να συμβάλει στην αποτελεσματική εκτέλεση απόφασης περί αναστολής του δικαιώματος οδήγησης που έχει εκδοθεί στο κράτος μέλος το οποίο δεν είναι το κράτος της συνήθους διαμονής του ενδιαφερομένου. Ειδικότερα, κατόπιν αιτήματος του εν λόγω κράτους μέλους και σύμφωνα με το παράρτημα Ι, σημείο 3, τρίτη περίοδος, στοιχείο α', πεδία αριθ. 13 και 14, και σημείο 4, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/126, το κράτος μέλος της συνήθους διαμονής μπορεί να προβαίνει στην αναγραφή, επί του σώματος της άδειας οδήγησης, τυχόν μνείας περί απαγόρευσης οδήγησης στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους [πρβλ. απόφαση της 29ης Απριλίου 2021, Stadt Pforzheim (Αναγραφή μνείας επί του σώματος της άδειας οδήγησης), C-56/20, EU:C:2021:333, σκέψεις 45 και 46).

35 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι οι συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 11, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/126 και της παραγράφου 4, δεύτερο εδάφιο, του ίδιου άρθρου της οδηγίας έχουν την έννοια ότι επιτρέπουν στο κράτος μέλος της συνήθους διαμονής του κατόχου άδειας οδήγησης η οποία έχει χορηγηθεί από το κράτος μέλος αυτό να μην αναγνωρίσει και να μην εκτελέσει στο έδαφός του απόφαση περί αναστολής του δικαιώματος οδήγησης μηχανοκίνητου οχήματος η οποία εκδόθηκε από άλλο κράτος μέλος όσον αφορά τον εν λόγω κάτοχο άδειας οδήγησης, λόγω οδικής παράβασης που διαπράχθηκε στο έδαφος του δεύτερου κράτους μέλους, συμπεριλαμβανομένης της περίπτωσης κατά την οποία η ως άνω άδεια οδήγησης χορηγήθηκε κατόπιν ανταλλαγής της με άδεια οδήγησης που είχε προηγουμένως χορηγηθεί από το κράτος μέλος στο οποίο διαπράχθηκε η οδική παράβαση.

Επί του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος

36 Λαμβανομένης υπόψη της απάντησης που δόθηκε στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα και του γεγονότος ότι μόνον η οδηγία 2006/126 διέπει την περίπτωση κατά την οποία κράτος μέλος αναστέλλει, δυνάμει της εθνικής του νομοθεσίας και λόγω παραβατικής συμπεριφοράς στο έδαφός του, το δικαίωμα οδήγησης του κατόχου άδειας οδήγησης που έχει χορηγηθεί από άλλο κράτος μέλος, καθόσον η οδηγία ορίζει ότι το αποτέλεσμα μιας τέτοιας αναστολής περιορίζεται μόνο στο έδαφος αυτό, παρέλκει η απάντηση στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα.

Επί των δικαστικών εξόδων

37 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφαίνεται:

Οι συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 11, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/126/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, για την άδεια οδήγησης, και της παραγράφου 4, δεύτερο εδάφιο, του ίδιου άρθρου της οδηγίας

έχουν την έννοια ότι:

επιτρέπουν στο κράτος μέλος της συνήθους διαμονής του κατόχου άδειας οδήγησης η οποία έχει χορηγηθεί από το κράτος μέλος αυτό να μην αναγνωρίσει και να μην εκτελέσει στο έδαφός του απόφαση περί αναστολής του δικαιώματος οδήγησης μηχανοκίνητου οχήματος η οποία εκδόθηκε από άλλο κράτος μέλος όσον αφορά τον εν λόγω κάτοχο άδειας οδήγησης, λόγω οδικής παράβασης που διαπράχθηκε στο έδαφος του δεύτερου κράτους μέλους, συμπεριλαμβανομένης της περίπτωσης κατά την οποία η ως άνω άδεια οδήγησης χορηγήθηκε κατόπιν ανταλλαγής της με άδεια οδήγησης που είχε προηγουμένως χορηγηθεί από το κράτος μέλος στο οποίο διαπράχθηκε η οδική παράβαση.

(υπογραφές)